

naar det senere hen i Livet forlangte det, maatte det være en Løsning af Spørgsmaalet; for saa kunde Barnet af Moderen faa Faderens Navn at vide. Nej, det er slet ikke sikkert, absolut ikke sikkert. Thi det beror jo udelukkende paa, om Moderen vil sige det, og dernæst, selv om vedkommende Barn faar Faderens Navn at vide, gives der jo, saa vidt jeg kan skønne, i dette Lovforslag ikke Barnet det mindste juridiske Retskrav paa Arv efter den Mand, som Moderen tilsiger ham, er hans Fader. Nej, vil man hjælpe til at give Barnet Adgang til at gøre de Retskrav gældende, som det synes mig, at vor humane Tid maa sige ere saare retfærdige og rimelige, maa man give det Ret til at bære Faderens Navn.

Men derfor behøver man ikke, som det er blevet fremhævet med Rette, at gaa til at give de Børn, der ere fødte udenfor Ægteskab, en bedre Stilling end dem, der ere fødte i Ægteskab. Men hele vor humane Tid kræver, som sagt, ogsaa, og det med Rette, at man ikke stiller de uægte Børn ringere end de andre overfor *Samfundet*; thi dette stiller jo akkurat samme Krav til dem, der ere fødte udenfor Ægteskab, som til dem, der ere fødte i Ægteskab. Her er kun Tale om, hvad *Samfundet* pligtmæssigt maa komme til at gøre overfor disse Mennesker, som ere komne til Verden under Forhold, hvori de ikke selv have ringeste Skyld. Vil derfor Samfundet tage dette Spørgsmaal op og løse det paa en Maade, der giver de uægte Børn samme Retskrav som de andre, er det den absolutte Betingelse, at man maa give dem en Ret og for saa vidt ogsaa en Pligt til at bære Faderens Navn. Thi ellers er al Tale om at stille den Mand og Kvinde lige, som have været fælles om at bringe et Barn til Verden udenfor Ægteskab, ganske hen i Vejret, og det er dog det, vi skulde søge at opnaa.

Dersom Barnet ikke faar en Ret og en Pligt til at bære Faderens Navn, saa maa jeg sige, at Lovforslaget ikke træffer det rette, uagtet jeg ikke vil frakende dette Lovforslag adskillige betydelige Fremskridt, navnlig i den Retning, at Barnefaderen kommer til at yde noget mere til Barnets Underhold end tidligere. Maa jeg her fremhæve, at der paa det sidstnævnte Punkt faldt en Udtalelse fra den højtærede Minister, som jeg ikke rigtigt forstod. Den højtærede Justitsminister sagde angaaende det Punkt, at vel skulde Bidraget sættes efter Moderens Livsforhold, men Barnet skulde dog altid i det mindste

opdrages under Forhold, der ikke vare under gode Middelkaar. Men saaledes staar der ikke i Loven. Saaledes som denne er, kan det megel vel tænkes, at Faderen kan ikendes et saadant Bidrag, og at Barnet i det hele kan komme under saadanne Forhold, at Forsørgelsen ligger meget under gode Middelkaar. Forslaget forudsætter, at man ikke kommer *ud over*, men saa vidt jeg kan læse det, forudsættes det ingenlunde, at man ikke kan komme *under* gode Middelkaar. Paa dette Punkt maa der ske en Rettelse, thi det maa vel være Samfundets Pligt, naar man vil reformere her, at søge at hæve alle disse Børn, saaledes at de i hvert Fald opdrages i almindeligt gode Middelkaar uden Hensyn til, om Moderen staar adskilligt under eller over. Det er i hvert Fald et Krav, Samfundet maa stille, og som jeg ikke tror, Lovgivningsmagten med Rette kan komme udenom.

Jeg skal ikke fordybe mig i Enkelthederne, som der er talt saa meget om, men kun gentage, at saafremt man forlader det Hovedprincip, som man tidligere har været inde paa, og som det forekommer mig, man nu stærkere end tidligere maa hævde ud fra Samfundets hele humane Tankegang, at Faderens Navn maa Barnet ikke alene have Ret, men ogsaa Pligt til at bære, saa vil man ikke løse dette Spørgsmaal tilfredsstillende. Den kongelige Fødselsstiftelses Hemmelighedskræmmeri paa dette Punkt maa saa ogsaa skaffes ud af Verden, thi de to Ting høre nøje sammen. Kan man dække Barnefaderen ved, at Moderen lægger sig ind paa Fødselsstiftelsen, saa ere vi jo ude i det blaa i alle andre Retninger, og saa naar man kun at skærpe Forholdene for de fattigere, medens Forholdet bliver et noget andet for de mere velstillede. Og dette er sikkert ikke det, man egentlig har tilsigtet, ligesom jeg heller ikke tror, det har været den højtærede Justitsministers Tanke, thi man ser saa overordentlig tydeligt gennem dette Lovforslag, at det har været Justitsministerens oprindelige Tanke at komme Hemmelighedskræmmeriet paa den kongelige Fødselsstiftelse til Livs, og efter min Mening kan det ikke være anderledes, naar man har til Hensigt at stille udenfor Ægteskab fødte Børn i samfundsretlig Henseende lige med alle andre Børn, hvad der maa være Samfundets Opgave og Pligt.

J. Nielsen: Jeg vil som de fleste andre Talere bringe den højtærede Justitsminister min varmeste og bedste Tak for